

CZU 657.4(478)

UNELE ASPECTE PRIVIND PERFEȚIONAREA CONTABILITĂȚII OBIECTELOR DE MICĂ VALOARE ȘI SCURTĂ DURATĂ

VERONICA BULGARU

Universitatea Agrară de Stat din Moldova

Abstract. Due to the reform of the national accountancy system a series of national accountancy standards have been put into application. Unfortunately, in the elaboration N.S.A.2 „The stocks of goods and stuff”, the international accountancy methodology of the low value and short duration objects was ignored. In this context, some measures of the accountancy improvement that would facilitate the implementation of the advanced experience in autochthonous practice have been proposed.

Key words: International accountancy system, Low value and short duration objects, Measures of the accountancy improvement, N.S.A.2 „The stocks of goods and stuff”, National accountancy system.

INTRODUCERE

Începând cu anul 1998, sistemul contabil din Republica Moldova se dezvoltă în fond, în corespundere cu cerințele acceptate de organisme mondiale în domeniu. Totuși, la elaborarea S.N.C.2 „Stocurile de mărfuri și materiale”, nu s-a ținut cont de metodologia internațională de contabilizare a obiectelor de mică valoare și scurtă durată, acesta păstrând în ansamblu regulile tradiționale de evidență, existente încă până la reforma sistemului contabil. Prin urmare, e necesară o evaluare profundă a bazei normative, a practicii naționale și internaționale în scopul dezvoltării priorităților și experienței avansate la acest capitol.

MATERIAL ȘI METODĂ

Pentru studierea metodologiei ținerii evidenței obiectelor de mică valoare și scurtă durată în Republica Moldova și în practica mondială, au fost utilizate standardele naționale și internaționale de contabilitate, Planul de conturi al activității economico - financiare al întreprinderilor, alte acte normative, care direct sau indirect reglementează aspectele contabilității în domeniu.

S-a efectuat un studiu comparativ a bazelor normative autohtone și străine.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Datorită reformării sistemului contabil național, în baza unor premise obiective, au fost elaborate și puse în aplicare un șir de standarde naționale de contabilitate, inclusiv S.N.C.2 „Stocurile de mărfuri și materiale”. Acest act normativ, fiind unul din elementele de bază ale sistemului complex de reglementare statală din domeniu, stabilește regulile de evaluare a stocurilor de mărfuri și materiale, calculare a costului acestora și de reflectare în rapoartele financiare.

Prezentul standard a păstrat în ansamblu componența și gruparea obiectelor de mică valoare și scurtă durată. Astfel, potrivit paragrafului 34 al S.N.C. 2 [1], acestea se divizează în două grupe:

1. Cu valoarea unitară mai mică decât plafonul stabilit de legislație (actualmente acest plafon constituie 1000 lei) indiferent de durata de exploatare;
2. Cu durata de serviciu mai mică de un an indiferent de valoarea unitară.

S-a păstrat de asemenea noțiunea de „uzura obiectelor de mică valoare și scurtă durată” și modul de raportare a acesteia la consumuri sau cheltuieli. Inițial, conform Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile (Planul de conturi contabile al activității economico-financiare a întreprinderilor, 1998) și standardului în cauză, obiectele a căror valoare constituia până la 1/20 din plafonul stabilit, pe măsura transmiterii în exploatare, se casau direct, fără calcularea uzurii. Ca urmare a modificărilor operate în paragraful 35 al S.N.C.2, limita în cauză s-a majorat de 10 ori și alcătuiește în prezent 500 lei. Pentru obiectele de mică valoare și scurtă durată cu valoarea unitară peste 500 lei, la livrarea din depozit în exploatare, se calculează uzura în proporție de 100% din valoarea acestora diminuată cu valoarea probabilă rămasă. Comparând modalitățile casării obiectelor în cauză în funcție de valoarea

lor unitară, constatăm că între ele nu există nici o diferență semnificativă, întrucât valoarea activelor cu prețul unitar până la 500 lei, prin analogie cu materialele, se raportează integral la consumuri sau cheltuieli la eliberarea în exploatare, iar cu prețul peste 500 lei – prin intermediul calculării uzurii în mărime de 100% din valoarea uzurabilă.

Modalitatea de raportare a valorii obiectelor de mică valoare și scurtă durată cu prețul unitar peste 500 lei la consumuri sau cheltuieli este analogică mijloacelor fixe, în mod particular dacă ne referim la construcțiile speciale provizorii, neprevăzute în lista de titluri, dispozitivele și instalațiile, la care uzura se calculează pe toată durata de funcționare utilă. Acestea, reieșind din conținutul economic, destinație și caracterul utilizării, pot fi incluse, în opinia noastră, în componența mijloacelor fixe. Prin urmare, demarcarea în S.N.C.2 a obiectelor de mică valoare și scurtă durată, actualmente a devenit inutilă, conservând practica tradițională de contabilizare a lor, existentă până în anul 1998. Mai mult ca atât, standardele internaționale de contabilitate nu includ în componența stocurilor de mărfuri și materiale asemenea obiecte (Standardele internaționale de contabilitate, 2002).

Spre deosebire de întreprinderile autohtone, în companiile țărilor dezvoltate lipsește plafonul valoric pentru delimitarea mijloacelor fixe și activelor curente, care urmează a fi casate la consumuri sau cheltuieli. Aceste companii stabilesc de sine stătător valoarea minimă a mijloacelor fixe și, prin urmare, componența lor naturală. Valoarea minimă în cauză variază în funcție de mărimea companiei, domeniul ei de activitate etc.

La metodologia mondială de contabilizare a obiectelor de mică valoare și scurtă durată a aderat și Federația Rusă. Potrivit Planului de conturi din această țară, (M. Pizengolț, 2002) obiectele de mică valoare și scurtă durată, cu termenul de exploatare până la un an, se includ în componența materialelor, iar cele cu durata de exploatare peste un an – în componența mijloacelor fixe. Decizia privitor la atribuirea obiectelor concrete la o categorie sau alta de active se ia de către personalul de conducere al întreprinderii cu includerea ei în politica de contabilitate. În acest context investigațiile savanților ruși (F. Vaschin et al., 2002) relevă autentic că în diferite întreprinderi, în funcție de scopurile urmărite, obiecte de același tip pot fi reflectate în conturi diferite (01 "Mijloace fixe" sau 10 "Materiale"). Pentru a nu admite aceasta, autorii consideră oportună includerea obiectelor de mică valoare și scurtă durată cu costul unitar până la 100 salarii minime lunare în componența materialelor cu asigurarea concomitență a controlului operativ al acestora pe centre de responsabilitate și în cadrul unui cont extrabilanțier.

Prin urmare, regulile internaționale de contabilizare a activelor curente sunt mai simple și oferă drepturi reale întreprinderilor în vederea delimitării valorice și stabilirii componenței lor materiale. În viziunea noastră, există circumstanțe, care ar facilita aplicarea experienței străine în practica autohtonă de evidență. Astfel, în Federația Rusă, până la implementarea standardelor de contabilitate existau, în ansamblu, aceleași criterii de raportare a activelor curente către obiectele de mică valoare și scurtă durată, care sînt în prezent în Republica Moldova. Prin urmare, ar fi oportun a ține evidența obiectelor cu valoarea până la 1000 lei și durata de utilizare până la un an în contul 21 "Materiale" și a le casa la consumuri sau cheltuieli în momentul transmiterii în exploatare, iar al obiectelor, care depășesc plafonul respectiv – în contul 123 "Mijloace fixe", raportând valoarea lor la consumuri sau cheltuieli sub formă de cote de uzură.

CONCLUZII

Generalizând cele expuse mai sus, menționăm următoarele:

1. Demarcarea în S.N.C.2 „Stocurile de mărfuri și materiale” a obiectelor de mică valoare și scurtă durată ca active curente distincte, conservează metodologia de contabilizare a acestora, proprie sistemului centralizat de dirijare a economiei naționale și nu corespunde normelor internaționale.

2. Abandonarea conturilor 213 "Obiecte de mică valoare și scurtă durată" și 214 "Uzura obiectelor de mică valoare și scurtă durată" și includerea obiectelor de mică valoare și scurtă durată cu costul până la 1000 lei și durata de utilizare până la un an în componența materialelor, iar a celor ce depășesc plafonul respectiv – în componența mijloacelor fixe, va favoriza implementarea normelor internaționale de contabilizare a activelor curente și va simplifica ținerea evidenței.

3. Este necesară asigurarea controlului operativ al obiectelor de mică valoare și scurtă durată cu costul până la 1000 lei pe centre de responsabilitate și în cadrul unui cont extrabilanțier în scopul prevenirii delapidărilor, substituirii sau exploatării neglijente.

BIBLIOGRAFIE

1. S.N.C. 2 "Stocurile de mărfuri și materiale" //Contabilitate și audit, nr.1, 1998, p.14-22.
2. Standardele internaționale de contabilitate. București, 2002, p. 26-34.
3. Planul de conturi contabile al activității economico-financiare a întreprinderilor //Contabilitate și audit, nr. 2-3, 1998.
4. Pizengol'tz, M. Z. Buhgalterskij učet v sel'skom hozâjstve. T. I. Moskva, Finansy i statistika, 2002, s. 23-26.
5. Vas'kin, F., Slobodina, M., Dâtlova, F. Novyi plan sčetov buhgalterskogo učeta: metodologičeskij aspekt // Ékonomika sel'skohoyâjstvennyh i pererabatyvaiuihših predpriâtij. Moskva, 2001, nr. 2-3, s. 20-22; 39-45.

Data prezentării articolului - 30.11.2006

CZU 631.162 :657 : 636.5.034(478)

PERFEȚIONAREA MODULUI DE ÎNREGISTRARE A PRODUSELOR ÎN AVICULTURA PENTRU OUĂ

TATIANA ȚAPU

Universitatea Agrară de Stat din Moldova

Abstract: This paper presents the basic axiom concerning the interaction between the obtained production quality and its consumption quality and its consumption: the higher are the requirements for the production as well as the expenses for its sale.

This axiom pays attention to the quality, oportunity and veracity of the recorded information at all its stages.

Key words: Quality category, Poultry production, Primary documents, Operative information.

INTRODUCERE

Axioma fundamentală a interdependenței calității produselor obținute și a consumurilor de producție presupune: cu cât mai înalte sunt cerințele față de calitatea producției, cu atât mai mari sunt consumurile de producție, cât și cheltuielile pentru desfășurarea acesteia.

Această axiomă sporește atenția asupra calității, oportunității și veridicității înregistrării informației la toate etapele de formare a acesteia.

În procesul studierii s-au conturat următoarele obiective:

— determinarea dependenței arhitectonicii documentelor primare de specificul tehnologiei de producție în avicultura pentru ouă;

— determinarea direcțiilor de perfecționare a unor documente primare și a modului de perfecționare a acestora, în scopul înlesnirii procesului de înregistrare a datelor primare în avicultura pentru ouă.

MATERIAL ȘI METODĂ

Înregistrarea produselor avicole în procesul de producție este axată pe un șir de etape succesive și procedee, condiționate de procesul tehnologic, caracteristic întreprinderilor avicole cu bază industrială de producție. Certitudinea rezultatului calculației se află în dependență directă de plenitudinea înregistrării produselor și calității acestora.

Scopul principal al cercetărilor prevede studierea modului de înregistrare a produselor avicole și a calității acestora în documentele primare și analiza dependenței nivelului calității de plenitudinea și calitatea datelor reflectate, precum și de arhitectura documentelor utilizate.